

[Burgdorf.]

Man oplyser samtidig, at der er et stort overskud på telesektoren, og det er da udmærket, men jeg må så spørge ministeren, om det måske netop er af den grund, det virker dårligt i den landsdel, hvor jeg kommer fra, i Sønderjylland. Vi har peget på det tidligere, og det er en kendsgerning, at det har været galt længe. Vi har et eksempel for ganske nylig fra Åbenrå, hvor en brandalarm i kun 2 af 16 telefoner virkede ved opkaldet. At så brandsirenerne heller ikke virkede, kan man vist ikke give postvæsenet skylden for.

Vi er ikke særlig begejstret for dette omkostningsfordyrende forslag, men vi vil naturligvis gå realistisk ind i udvalgsarbejdet.

Poul Dam (SF):

Der ligger nogle principper bag dette her, som gør, at man må tale om lidt mere end frimærkernes forskellige pålydende. Der er jo flere, der har sagt og sagt det åbenbart med tilslutning, at postvæsenet skal drives som en forretning. Det har jeg heller ikke noget imod. Det er bare en højst mærkelig forretning, hvor man har to sæt kunder, nemlig dels dem, der sender post, dels dem, der modtager post, og dér har man i betydelig udstrækning igennem flere år skånet dem, der sender post, idet man ikke har forhøjet posttaksterne rimeligt i forhold til udgiftsstigningen og i forhold til, hvad posttaksterne er i andre lande. Til gengæld har man ofret modtagerne ved at forringe servicen ganske betydeligt. Man har desuden lavet det, der kaldes rationalisering, som jo dækker over to forskellige ting, ja, det dækker over tre. Det dækker først over dårligere service for modtagerne. Det kaldes rationalisering, når man ikke kan komme så let på postkontoret, som man kunne tidligere, når køerne bliver længere på postkontorerne og al den slags. Det er rationalisering. Modtagerne har svært ved at se, hvem der egentlig har glæde af det. Men ellers er rationalisering dels anvendelse af arbejdsbesparende maskineri og alt muligt andet, dels er det en hårdere behandling af personalet, et forsøg på at skaffe det, man kalder større produktivitet, og som i visse tilfælde er en stigende udbytning af personalet.

Og hvem er det nu til fordel for, at man har forringet servicen for modtagerne, og at man har rationaliseret på de uheldige måder, jeg nævnte? Ja, det er til fordel for postafsenderne, og de store postafsendere er som bekendt erhvervslivet. Jeg ser i ministerens fremsættelsestale, at man for at modvirke nogle af de virkninger, som en portoforhøjelse vil få, vil udvide rabatsystemerne. Det er ikke til gavn for Maren i kæret, som sender et brev en gang imellem, men det er til gavn for de store erhvervsforetagender og måske også for organisationer og sådan noget.

Man vil forhøje portoen for indbetalingskort, og jeg bemærker, at man stadig væk vil have denne forskel mellem de 90 øre for den, der skal gå hen og bruge en halv time på et postkontor for at få lov til at foretage sin indbetaling, og 70 øre for den erhvervsvirksomhed, som selv betaler beløbet, og som giver postvæsenet mindst lige så meget arbejde, for man skal jo stadig væk hen på postkontoret og betale det.

Det er altså erhvervslivet, man begunstiger hele vejen igennem her. Det er en lovgivning, som på en måde, hvad man bestemt ikke må glemme, begunstiger erhvervslivet til skade for den almindelige postmodtager. Vi ville derfor gerne, hvis ministeren ville love at vende tilbage til gamle tiders postservice, gå ind for nogle højere posttakster, navnlig dem, som erhvervslivet betaler.

Svend Erik Sørensen (KR):

Det er nu i grunden pudsigt, for jeg synes, jeg kommer lige til det modsatte resultat med hensyn til erhvervslivet. Vi synes, det er trist, at vi nu igen skal drøfte en forhøjelse af portotaksterne, særlig fordi det uvægerlig vil virke uheldigt på omkostningsniveauet i erhvervslivet, efter at mange virksomheder har lagt deres budget for 1976. Vi finder, at en forhøjelse på 30 øre for breve mellem 20 og 100 g umiddelbart virker urimeligt høj. I denne vægtklasse ligger jo en meget stor part af brevene, både private og forretningsmæssige. Vi synes også, at der er tale om urimeligt store forhøjelser på de lidt tungere pakker, f.eks. 2 kr. 60 øre for pakker mellem 1 og 5 kg; det er nu meget på én gang. Der skal altså betales så meget mere, hvis en pakke blot